

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **NORMA, k. s.** sídlem Praha 1, Platněřská 191/2, zast. JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem v Praze 2, Botičská 1936/4, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24.3.2016, č.j. 14585/2016 – 900000-304.2 a č.j. 14586/2016 – 900000-304.2

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze pod čj. 11 Af 30/2017 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č.j. 14585/2016- 900000-304.2, jímž zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu – dodatečnému platebnímu výměru ze dne 6.10.2014, č.j. 145438/2014-510000-31 o vyměření spotřební daně z lihu za zdaňovací období únor 2014 ve výši 16 245 Kč a toto prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u městského soudu v Praze pod čj. 11 Af 31/2017 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č.j. 14586/2016- 900000-304.2, jímž zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu – dodatečnému platebnímu výměru ze dne 6.10.2014, č.j. 145536/2014-510000-31 o vyměření

spotřební daně z lihu za zdaňovací období červen 2014 ve výši 15 960 Kč a toto prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Usnesením ze dne 18.10.2017, č.j. 11 Af 30/2016 – 54 rozhodl soud o spojení předmětných žalob ke společnému projednání a rozhodnutí, neboť napadená rozhodnutí žalovaného spolu skutkově souvisejí a předmětné žaloby, které proti nim směřují, obsahují obdobnou žalobní argumentaci. Nadále jsou obě žaloby projednávány pod spisovou značkou 11 Af 30/2016.

Žalobce zdůraznil, že podstata sporu spočívá v tom, pod jakou položku kombinované nomenklatury mají být vybrané výrobky správně zařazeny. Žalobce má rozhodnutí za nezákonné, k čemuž přispěla skutečnost, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, v důsledku čehož byla věc nesprávně právně posouzena. Žalovaný vychází z toho, že dané vybrané výrobky nejsou meziprodukty ve smyslu § 93 odst. 4 zákona o spotřebních daních, ale jedná se o lih ve smyslu § 67 odst. 1 zákona. Žalobce cituje kombinovanou nomenklaturu 2206, vysvětlivky a prohlášení výrobce, jímž je popsán postup výroby vybraného výrobku.

Žalobce konstatoval, že žalovaný vyloučil sazební zařazení vybraných výrobků do KN 2206 s ohledem na výrobcem deklarované složení vybraného výrobku, výsledek laboratorní analýzy a rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-150/08. Tyto důkazní prostředky však podle žalobce nejsou způsobilé potvrdit nesprávnost celního zařazení vybraných výrobků Barmańska. Nebylo prokázáno, že vybraný výrobek po dolihování ztratil svůj charakter fermentovaného nápoje, což dokládá deklarované složení uváděné výrobcem, jestliže přísady a příchutě jsou schváleny pro použití v nápojích na bázi ovocného vína. Dále podle výsledku laboratorní analýzy zůstaly zachovány organoleptické vlastnosti původního fermentovaného nápoje. Celně technická laboratoř naopak neřešila otázku změny chuti výrobku po dolihování. Konečně vybraný výrobek Barmańska se liší od produktu, který byl předmětem rozhodnutí Evropského soudního dvora v uvedené věci. Nedojde-li přidáním destilovaného alkoholu, vody, cukrového sirupu, aromatických látek nebo barviv ke ztrátě chuti, vůně nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu, spadají nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce 2206 KN dále do této položky. Zkouška chuti vybraných výrobků provedena nebyla. Porovnáním obsahu alkoholu ve vybraných výrobcích v objemových procentech 21 % vyplývá, že 12 – 14 objemových procent připadá na alkohol vzniklý kvašením a pouze 7 – 9 objemových procent na ethylový alkohol. To znamená, že 62,5 % z celkového množství alkoholu ve vybraných výrobcích prochází z procesu fermentace. To je výrazná odlišnost oproti věci souzené Evropským soudním dvorem. To má význam pro zařazení vybraných výrobků pod danou kombinovanou nomenklaturu.

Jestliže žalovaný tvrdí, že došlo ke změně charakteru produktu, pak by v řízení muselo být prokázáno, že přidáním etanolu případně dalších složek došlo ke změně vzhledu, vůně a chuti původního fermentovaného produktu. Podle protokolu o zkoušce však vzhled a vůně zůstaly nezměněny. Měla-li být změněna některá z organoleptických vlastností, musel by o tom existovat důkaz.

Žalobce zdůraznil, že během řízení navrhoval provedení důkazu porovnáním nápoje po fermentaci s finálním produktem. Návrhu ale nebylo vyhověno. Žalobce dále odkázal na zprávu o zkouškách a posudek Biotechnologického ústavu, z nichž plyne, že vybrané výrobky jsou bližší výrobkům vinařským než lihovinám. Závěry žalovaného o změně organoleptických vlastností nejsou doloženy žádným důkazem.

K celnímu zařazení výrobků uvedl, že na základě všeobecného pravidla č. 3 písm. b) je pro účely sazebního zařazení určitého produktu nutné stanovit jeden z materiálů, z nichž produkt sestává a který představuje jeho podstatný charakter. Tímto materiálem je ten, který ovlivňuje jeho celkovou vůni, vzhled a chuť. Pokud materiálem, který dodává výrobkům podstatný charakter, je fermentovaný alkohol, pak je správné vybrané výrobky podřadit pod položku 2206 sazebníku kombinované nomenklatury. Uvedl, že jako podpůrný důkaz předložil celnímu úřadu několik ZISZ vztahující se k obdobným výrobkům, protože je žádoucí, aby v rámci jednotného trhu platila stejná pravidla a jejich stejný výklad.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout, když odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení byly vypořádány výsledky posudku předloženého žalobcem i cizí závazné informace o sazebním zařazení. Z výsledků laboratorní analýzy, popisu výroby předmětného vybraného výrobku, složení uvedeného na etiketě výrobku, z uplatnění pokynu pro zařazování položky KN vyplývajících z pravidel a vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a rozsudku Siebrand a vzhledem k použití (výrobek je deklarován jako vhodný k výrobě míchaných alkoholických nápojů tzv. long drink), lze učinit jednoznačný závěr o charakteru předmětného vybraného výrobku coby lihového nápoje ve smyslu KN 2208. Způsobem výroby ztratil výrobek svůj původní charakter fermentovaného nápoje.

Z jednání nařízeného na žádost žalobce se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce omluvil a souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti. Žalovaný setrval na svých dosavadních stanoviscích.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce přijal v režimu podmíněného osvobození od daně od výrobce Janton Spółka Akcyjna Sp. K. Polsko vybrané výrobky. Žalobce přijal vybrané výrobky jako meziprodukty ve smyslu § 93 odst. 4 zákona o spotřebních daních a v daňových tvrzeních za zdaňovací období únor 2014 a červen 2014 je také jako meziprodukty zdanil. Celní úřad pro Liberecký kraj provedl dne 10. 7. 2014 místní šetření v provozovně žalobce na adrese Blažkova 876, Liberec 1. Při kontrole bylo zjištěno skladování vybraných výrobků nabízených k prodeji, a to alkoholických nápojů pod obchodním označením „Barmańska Kirsch“, „Barmańska Zitronen“ a „Barmańska Cranberry“ s obsahem 21 % alkoholu bez označení kontrolní páskou ve smyslu zákona o povinném značení lihu.

V rámci místního šetření byly odebrány vzorky vybraných výrobků a kontrolované zboží bylo zajištěno. Následně vydala Celně technická laboratoř Generálního ředitelství cel protokoly o zkoušce vztahující se k vybraným výrobkům. Na základě těchto protokolů vydal dne 29.7.2014 Celní úřad pro Liberecký kraj Stanoviska k sazebnímu zařazení zboží, kterými zařadil vybraný výrobek „Barmańska Kirsch“ do podpoložky KN 2208 90 69 a vybraný výrobek „Barmańska Zitronen“ do podpoložky KN 2208 70 10 s tím, že s ohledem na sazební zařazení zboží se tak v případě produktů „Barmańska“ nejedná o meziprodukt (tj. KN 2206), nýbrž o lihovinu, která podléhá zdanění spotřební dani z lihu.

Žalobce byl vyzván k podání dodatečných daňových tvrzení za únor 2014 a červen 2014, které ale ve stanovené lhůtě ani za jedno zdaňovací období nepodal.

Dne 6.10.2014 vydal celní úřad dodatečné platební výměry za zdaňovací období únor 2014 a červen 2014, kterými stanovil žalobci základ daně a dodatečně vyměřil spotřební daň ve výši 16 245 Kč za únor 2014 a 15 960 Kč za červen 2014, neboť má za prokázané, že

předmětné vybrané výrobky jsou předmětem daně z lihu ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o spotřebních daních, tj. pro líh obsažený ve výrobcích uvedených pod kódem nomenklatury 2208, tzn. jako líh včetně neodděleného lihu vzniklého kvašením, obsažený v jakýchkoli výrobcích, nejde-li o výrobky uvedené pod KN 2203, 2204, 2205, 2206, pokud celkový obsah lihu v těchto výrobcích činí více než 1,2 % objemových etanolu.

Proti oběma platebním výměrům podal žalobce odvolání, o kterých rozhodl žalovaný žalobami napadenými rozhodnutími, kterými odvolání zamítl a prvostupňová rozhodnutí potvrdil. Ztotožnil se se závěrem, že předmětné výrobky měly být zařazeny jako líh do KN 2208, z čehož je zřejmé, že měly být zdaněny spotřební daní z lihu a podle § 10 zákona o povinném značení lihu měly být také jako líh ve spotřebitelském balení ve smyslu § 4 tohoto zákona značeny kontrolní páskou, což se v daném případě nestalo. Závěrem uzavřel, že se v případě vybraných výrobků „Barmańska“ nejedná o tzv. meziprodukty, ale o líh ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o spotřebních daních, proto mají být zdaněny spotřební daní z lihu a nikoli spotřební daní z meziproduktu.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem sporu je v projednávané věci určení, zda se v případě předmětných vybraných výrobků zn. Barmańska jedná o meziprodukt ve smyslu § 93 odst. 4 zákona o spotřebních daních podléhající dani z vína a meziproduktů, které se zařazují do kombinované nomenklatury 2206 – ostatní kvašené (fermentované) nápoje (například jablečné víno, hruškové víno, medovina); směsi kvašených (fermentovaných) nápojů s nealkoholickými nápoji, jinde neuvedené či nezahrnuté, či zda se jedná o líh včetně neodděleného lihu vzniklého kvašením, obsažený v jakýchkoli výrobcích, nejde-li o výrobky uvedené pod KN 2203, 2204, 2205, 2206, pokud celkový obsah lihu v těchto výrobcích činí více než 1,2% objemových etanolu ve smyslu § 67 odst. 1 téhož zákona podléhající dani z lihu, tedy o výrobek, který se zařazuje do KN 2208 – Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80 % obj.; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje.

Obrana žalobce spočívá v tom, že vybrané výrobky byly celními orgány nesprávně zařazeny do kombinované nomenklatury jako lihoviny.

Názor žalobce, že se o lihoviny nejednalo, soud nesdílí. Z obsahu spisové dokumentace je zřejmé, že celní orgány při úsudku o tom, pod jaké číslo kombinované nomenklatury dané alkoholické nápoje náleží, vycházely z údajů na etiketě těchto výrobků, z popisu zhotoveném výrobcem, z výsledků analýzy celně technické laboratoře a z posudku předloženého žalobcem. Z obsáhlého odůvodnění napadených rozhodnutí je patrné, že žalovaný se právě se zřetelem k prve uvedeným důkazům zabýval tím, zda alkoholické nápoje dolihováním ztratily svůj charakter fermentovaného nápoje. Z rozhodnutí i obsahu spisu je zřejmé, že celní orgány nevycházely pouze ze zjištění, že ke ztrátě charakteru fermentovaného nápoje došlo pouze dolihováním. Žalovaný poukazuje i na další úpravy původního fermentovaného nápoje provedené právě po skončení procesu fermentace, kdy vedle dolihování a doslazení výrobku byly přidávány ještě další látky, například aroma a barviva. Zjištění, že se nejedná o původní fermentovaný vinný nápoj, vychází v podstatě ze dvou rozhodných skutečností, jednou z nich je provedení úpravy nápojů po ukončení procesu

fermentace, druhou pak zjištění, že přidáním prve uvedených látek došlo ke změně vzhledu, vůně i chuti původního produktu.

Tvrzení výrobce o tom, že pro výrobu obou alkoholických nápojů použil přísady schválené pro použití v nápojích na bázi ovocného vína, ještě neznámá, že po úpravě výrobku se z původního kvašeného nápoje nestala lihovina. K úpravě nápojů došlo po skončení procesu fermentace, což prokazuje analýza celně technické laboratoře, kdy ta zcela přesně uvedla, v jakém rozsahu byly nápoje dolihovány a dodatečně doslazeny. Současně se uvádí, jaké další látky oba nápoje obsahují.

Poukazuje-li žalobce na údaj výrobce o tom, že pro výrobu byly použity produkty na bázi ovocného vína v souladu s evropskými předpisy, pak soud připomíná, že vzorek Barmańska Zitronen obsahoval nepovolené množství propandiolu, v důsledku čehož nesměl být vůbec uváděn na trh.

Z údajů o barvě a pachu nápoje podle výsledku laboratorní analýzy, jak se uvádí v žalobě, však nelze dovodit, že zůstal zachován vzhled, průhlednost a vůně původního fermentovaného nápoje. Celně technická laboratoř se zabývala rozbořem vzorků obou nápojů a tento výsledek je zcela jednoznačně v analýze uveden. Na změně charakteru nápoje se podílely další přidané látky, nejen líh, ale i procesní postup.

Změnou chuti nápoje se žalovaný zabýval se zřetelem k požadavkům číselného označení kombinované nomenklatury pro kvašené nápoje a například na straně 22 a násl. napadených rozhodnutí vysvětluje, jak dospěl k závěru, že došlo ke změně chuti původního výrobku poté, co byl po ukončení procesu fermentace dále upravován. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se obeznámil s rozhodnutím Evropského soudního dvora ve věci C - 150/08 (Siebrand) a se zřetelem k tomuto rozsudku se zabýval v zájmu podřazení alkoholických nápojů příslušnému číslu kombinované nomenklatury vlastnostmi těchto nápojů. Porovnával množství lihu vzniklého v procesu fermentace s dodatečně doplněným lihem z kukuřičného škrobu a v souladu s názorem žalobce shledal, že fermentací bylo dosaženo většího podílu alkoholu a pouze zbylá část byla dolihována. Zařazení nápoje pod položku 2206 KN přidání alkoholu nebrání, avšak pouze za situace, že tyto nápoje si zachovaly charakteristické rysy produktů kvašených nápojů. Právě tento druhý předpoklad splněný není právě se zřetelem k tomu, že tyto výrobky byly dále upravovány, byly barveny, případně odbarveny, byla přidána aromata a doslazeny. Tím pozbyly charakter původního kvašeného nápoje, což brání podřadit dané nápoje položce 2206 KN ve smyslu uvedeného rozsudku Evropského soudního dvora. Pro výrobu alkoholických nápojů Barmańska byl využit produkt získaný fermentací ovocné šťávy, která byla po skončení procesu fermentace dále upravována, přičemž byl použit etylalkohol, cukr, aromatické látky, barviva. Výsledný produkt se odlišuje od původního kvašeného nápoje, kdy došlo ke ztrátě původní chuti a vůně, což dokládá laboratorní analýza.

Jestliže celní orgány podřadily dané alkoholické nápoje pod č. 2208 KN, pak nepostupovaly v rozporu s označeným rozsudkem Evropského soudu. Celní orgány při zařazování nápojů Barmańska vycházely z popisu výroby výrobce, analýzy celně technické laboratoře a popisu nápoje na etiketě. Rozhodnutí o celním zařazení není proto založeno na pouhých hypotézách a spekulacích. Měly proto dostatek podkladů, na základě kterých bylo možno učinit úsudek, zda došlo ke změně chuti původního fermentovaného nápoje, aniž bylo zapotřebí, aby samy prováděly zkoušku chuti. Jak již bylo uvedeno, nápoje kterými se z hlediska jeho podřazení pod příslušnou položku kombinované nomenklatury zabýval

Evropský soudní dvůr a nápoje Barmańska se liší z hlediska obsahu alkoholu získaného v procesu fermentace a přidaného destilátu, avšak jak již bylo uvedeno, obsah alkoholu z fermentace a obsah destilovaného alkoholu nebyl jediným kritériem ani ve věci projednávané Evropským soudním dvorem ani ve věci souzené. V dané věci je zcela nepochybné, že větší množství alkoholu pochází právě z fermentace, avšak tentýž rozsudek obsahuje názor, že původní kvašený nápoj, ke kterému byl přidán destilovaný alkohol, cukr, aroma, barviva, které způsobily změnu chuti, vůně či vzhledu, musejí být podřazeny pod položku 2208 KN. Právě to v souzené záležitosti celní orgány učinily.

V zájmu porovnání charakteru výrobku před a po dolití ethanolu nebylo zapotřebí porovnání nápoje před a po fermentaci, protože z analýzy celně technické laboratoře je zcela zjevné, že tu nejde o pouhý rozdíl v obsahu objemu alkoholu, tak jak se tvrdí v žalobě. Po skončení procesu fermentace došlo k další úpravě přidáním cukru, aroma a barviv. Je nutné zdůraznit, že změna charakteru výrobku nebyla hodnocena pouze na základě popisu výroby a složení výrobku uvedeného na etiketě, ale je tu též analýza celně technické laboratoře, přičemž zjištění plynoucí z těchto dokumentů byla posuzována se zřetelem ke kritériím daným příslušnou položkou kombinované nomenklatury.

Žalovaný se pak obsáhle vyjádřil ke Zprávě o zkouškách č. 255/ZF/2015 i k posudku Biotechnologického ústavu zemědělskopotravinářského průmyslu prof. W. D. Pro účely vyhotovení posudku předloženého žalobcem odebral ústav vzorky alkoholických nápojů, přičemž byl zjišťován obsah alkoholu a kyselost výrobku. Žalovaný se s obsahem posudku v návaznosti na jeho jednotlivé body vypořádal. Výsledky zkoušky ústavu podávajícího posudek se neodlišují od toho, co bylo obsaženo v analýze celně technické laboratoře. Žalovaný v podstatě vyjádřil souhlas s prvními čtyřmi body obsaženými v posudku, k dolihování produktu pak poukázal na to, že zvolený způsob dolihování může mít vliv na sazební zařazení výsledného produktu do příslušné položky kombinované nomenklatury. Žalovaný v té souvislosti zopakoval, že finální produkty typu Barmańska z důvodu dodatečného přidání dalších látek působících ve vzájemné kombinaci ztratily chuť, vůni a vzhled nápoje vyráběného z ovoce v procesu kvašení. Žalovaný zaujal výhrady i k bodu č. 6, kdy na výrobek nelze nahlížet jako na produkt polského vinařství, ale při jeho sazebním zařazení je zapotřebí řídit se celními unijními předpisy, které toto zařazení upravují. Opět se zdůrazňuje dodatečné přidání látek a jejich vliv. Rozdíl mezi původním fermentovaným nápojem a dolihovaným nápojem nespočívá pouze v síle alkoholu, ale jde o změnu původního fermentovaného nápoje, který následně prošel technologickou úpravou. Pro sazební zařazení nemají význam ani odpovědi ústavu pod body 7 a 8, protože se nejedná o posouzení toho, zda výsledný produkt odpovídá vinařským nápojům ve smyslu polských předpisů, jedná se o aplikaci předpisů unijních. Právě se zřetelem k těmto předpisům a rozsudku Evropského soudního dvora produkty pro své vlastnosti a účel spotřeby k výrobě long drinků odpovídají lihovým nápojům. Při hodnocení předloženého důkazu ve formě posudku biotechnologického ústavu bylo žalovaným poukázáno rovněž na to, že není zjevné, z jakého popisu procesu výroby ústav vycházel, protože žádný takový popis v posudku popsán není a jeví se z argumentace k otázce č. 6, že ústav vyšel z toho, že nápoj vznikl dolihováním aromatizovaného fermentovaného nápoje, což je však v rozporu s popisem výroby. Žalovaný žalobcem předložený posudek zhodnotil tak, že jím není prokázáno, že produkt nabízený žalobcem má charakter produktu na bázi vína. Soud se s tímto hodnocením daného důkazu ztotožňuje právě se zřetelem k tomu, že není v souladu s popisem výroby produktu, kdy z tohoto popisu je jednoznačně doloženo, že k dalším úpravám produktu vzniklého kvašením došlo až poté, co tento fermentační proces byl ukončen. Jestliže posudkem biotechnologického ústavu nebylo prokázáno tvrzení žalobce o tom, že dané alkoholické

nápoje jsou na bázi vína, neznamená to, že závěry žalovaného o změně organoleptických vlastností alkoholických nápojů nejsou doloženy žádným důkazem. Naopak jsou tu důkazy ve formě analýzy celně technické laboratoře, popisu výroby produktů a složení uvedené na etiketě, ze kterých lze dovodit, jak byly alkoholické nápoje vyrobeny a právě těchto důkazů vyplývá, že ke změně původního fermentovaného výrobku došlo. Skutkové zjištění je tudíž založeno na spolehlivě zjištěném skutkovém stavu, přičemž důkazy byly ve vzájemné souvislosti zhodnoceny. Soud proto dospěl k závěru, že celní orgány nepochybily při zařazení daných alkoholických nápojů pod příslušné číslo kombinované nomenklatury.

Argumentuje-li žalobce tím, že produkt se zařazuje podle materiálu, který dává výrobku podstatný charakter, pak je zapotřebí připomenout, že takový nápoj musí současně zachovat charakter fermentovaného nápoje. V projednávané věci není na sporu, že alkohol obsažený ve výrobku pochází ve větším množství z fermentačního procesu, nikoli z dolihování, avšak pro podřazení výrobku je rozhodná právě skutečnost, že nápoje změnily své vlastnosti právě až po dokončení fermentačního procesu. Po dokončení tohoto procesu nastala další úprava těchto nápojů dolihováním, doslazením, aromatizováním, barvením. Právě výsledkem této další fáze výroby alkoholických nápojů se z nápoje původně na bázi vína staly nápoje lihové. Proto nebylo možno nápoje podřadit pod č. 2206 KN, ale pod č. 2208 KN vztahující se na lihové nápoje. Ke shodnému závěru, tedy že vybrané výrobky spadají do položky 2208 kombinované nomenklatury a jsou předmětem daně z lihu dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28.6.2017, č.j. 1 Afs 76/2017 – 34 (dostupný na www.nssoud.cz)

Na podporu svých tvrzení žalobce předložil v průběhu správního řízení polskou, britské a finské ZISZ. I tyto důkazy byly předmětem odvolacího řízení a žalovaným byly zhodnoceny, tak že platí pro ten subjekt, pro který byla vydána. Pro věc je významné, že produkty, ke kterým se jednotlivé ZISZ vztahovaly, nebylo možno ztotožnit s produkty nabízenými žalobcem, když bylo poukázáno na rozdíl v balení a v lihovosti.

Protože soud žádnou ze shora uvedených námitek neshledal důvodnou, žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního, neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. prosince 2017

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.